

1 Piotr Jaxa-Bąkowski z Zaborowa

ur. ok. 1660 r. w

zm. przed 1732 r. [dok. 8] w

[pochowany w/przy kośc. Reformatów w Wieluniu]

syn Leona (01)

żona 1) Maryanna Trepczanka, zm. ok. 1697 r. [pochowana w kościele OO. Franciszkanów w Radomiu (?)]

2) Maryanna Wierusz-Niemojowska (ślub 24.02.1699 [patrz dok. 6])

dzieci: Hieronim (30) a1, Adam (2) b1, Mikołaj (3) c1, Stanisław d1 (31)

- otrzymał 24.06.1700 r. – w posagu Maryanny Niemojowskiej – 200.000 zł polskich [patrz dok. 6]

- za część pieniędzy z posagu kupił od spadkobiercy Aleksandra Pukarzewskiego [Kraszewice](#) [i Szreniawę?]

- podczaszy ciechanowski w 1715 r.

- z: Gierbownik dworianskich rodow carstwa polskiego, czast' 2, str. 79 [tekst jęz. rosyjskim i polskim] :

„Bąkowscy, w dawnym Województwie Sieradzkiem, używają przydomku Jaxa i piszą się z Zaborowa. Z tych **Piotr, Cześnik Ciechanowski**, w roku 1728(?) nabył wieś Wroników mniejszy, w Powiecie Piotrkowskim. (...)”

Wroników, dawniej Wronikowy, wś i folw. nad rz. Łuciążą, pow. piotrkowski, gm. i par. Rozprza. [Sul]

[Adolf Pawiński, Wielkopolska, t. II, s. 252: wg rejestru poborowego pow. piotrkowskiego z r. 1552 wieś **Wroników** „minor” w parafii Rozprza – własność Mirskich i Piaszczyńskiego]

[Mikołaj Pawliszczew, „Herbarz rodzin szlacheckich Królestwa Polskiego najwyżej zatwierdzony”, Warszawa 1853]

- Hieronim Niemojowski (ojciec Maryanny) h. Wieruszowa zm. 1726, s. Pawła (zm. 1666) i Jadwigi Grabowieckiej, sędzia wieluński 1721-1726, podczaszy liwski 1695, podczaszy inflancki 1707-1713, sędzia grodzki wieluński 1710, podstarości wieluński 1715; żona Ludmiła Wierchlejska h. Berszten II; właściciel m.in. dóbr Słupia i Bobrowniki. [na podst.: *Teki Dworzaczka, Uruski*]

Niemojowscy z Niemojowa; **Niemojów** [obecnie Niemojew] wś i folw., pow. sieradzki [ob. wieruszowski], gm. Klonowa [ob. gm. Lututów] [Sul]

Słupia wś i dwór pow. wieluński, dek. Kępno, 4 km na pld.-wsch. od Baranowa. (...) dziedzicami byli (...) Niemojowscy, Hieronim i Szczęsny cześnik wieluński.

(...) Kościół pw. Wszystkich Świętych w miejsce starego wystawił w 1753 r. Szczęsny Niemojowski. [Sul]

Bobrowniki nad Wartą, wś i dobra pow. wieluński, gm. Mierzyce, par. Działoszyn. [Sul] [obecnie B. pow. Pajęczno, ok. 7 km na zach. od Działoszyna]

- **Nekanda-Trepka h. Topór**; Żegota Nekanda Trepka (zm. < 1684) + Katarzyna Ostrowska (zm. < 1684) = rodzice Maryanny ??

Pod koniec XVII w. Żegota Nekanda Trepka, kalwinista [brat Waleriana!] sprzedał cały majątek na ziemi miechowskiej (Czaple Wielkie, Kamieniec i Chobędę).

Chlewska Wola (wieś w woj. świętokrzyskim, w pow. włoszczowskim, w gm. Moskorzew) – dziedzic w roku 1674 – Nekanda Trepka Żegota.

- **Pukarzewski h. Śreniawa** [patrz: **Pukarzewscy**]

Tomasz A. Nowak, *Duchowieństwo parafii Chełmo na przestrzeni wieków*; „Częstoch. Studia Teolog.”, t. 32, Częstochowa 2004:

„(...) przy okazji fundacji w Chełmie w 1616 r. odpustu św. Anny¹⁶. (...)”

¹⁶ AACzęstoch., Foliał, Akt erekcyjny, brak paginacji. Miało to miejsce 31 maja 1616 r. w Warszawie u oo. Bernardynów. Na akcie fundacyjnym widzimy wspomnianego wyżej proboszcza, ponadto Mikołaja Sośnickiego, Barbarę Pukarzewską, Aleksandra Samuela i Stanisława Brzeskich oraz **Mikołaja Pukarzewskiego z Kraszewic**.

„(...) Od 1644 r. proboszczem i prebendarzem par. Chełmo był Aleksander Wiktor Sariusz Wolski z Pławna. Jego nominacja na probostwo wiązała się ze sporem jaki wynikł pomiędzy kollatorami kościoła. Jego kontrkandydatem był Florian Gomoliński, którego popierali w staraniach o probostwo Jakub Moszyński z Rudki, Leon Belchacki z Koconi, Aleksander Łączkowski z Łączkowic oraz Elżbieta Siemieńska z Masłowic.

Natomiast Wolskiego prezentowali na stanowisko Stanisław Brzeski z Chełma i **Aleksander Pukarzewski z Kraszewic**. Spór ten rozstrzygnęły władze kościelne przyznając pierwszeństwo prezencji dziedzicom Chełma i Kraszewic. (...)”

► Aleksander Pukarzewski – syn Mikołaja Pukarzewskiego; właściciele Kraszewic.

Reformaci, franciszkanie-reformaci, Bracia Mniejsi Ściślejszej Obserwancji, zakon żebrzący habitowy. Wyodrębnił się w XVI w. z zakonu bernardynów w wyniku dążeń do doskonalszego realizowania pierwotnego ideału franciszkańskiego.

Do Wielunia przybyli w 1629 r. Kościół wybudowano w l. 1629-1634. Obecny plac przykościelny – dawny cmentarz.

Kościół pw. Zwiastowania NMP w Wieluniu – stan obecny